

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Nimeri singuratici a 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Tactică?...

(*) În luptele politice se întimplă uneori, că diferitele partide în înverșunarea luptei își uită de demnitatea, ce se recere în viața publică-politică și se folosesc de insulte și epitete batjocoritoare la adresa adversarilor.

Aparițiuni de felul acesta, deși neiertate, sunt încălta de scusat, luând în considerare, că ele sunt izbucniri momentane și în cele mai multe cazuri dispar fără a lăsa după sine urme grave de dușmănie; cel mult dacă au drept urmare vre-o afacere cavalerască și cu aceasta se trece la ordinea zilei peste ele.

Ce se zicem însă de casuri de asemenea natură, cari nu izbucnesc momentan, ci se cultivă anume, având de scop a huidul și batjocori pe un popor întreg? Ce termeni de osândă merită aceia, cari propagă sistematic ura și dușmănia între popoarele aceleiași patrii, insultând și bătându-și joc de cetățenii, cari vorbesc altă limbă și au alte obiceiuri, decât ei, și țin la ele cu sfințenie?

Cei-ce cunosc împrejurările dela noi, vor ști de sigur de cine e vorba. Vor ști, că vorba este despre Maghiari despre zările lor și alte produse de presă, cari se ocupă cu noi Românii. Nu este ziar sau broșură, nu se ține o conferență sau discurs politic, în care venind vorba despre noi, se nu fim tratați din partea Maghiarilor cu cele mai murdare și batjocoritoare epitete. Epitetul cel mai favorit, pe sama Românilui este *büdos oláh* (valach puturos!). Datinele și obiceiurile lui străvechi și cari sunt studiate de străini, din cauză că conțin multe interesante resturi din anticătatea clasică, în ochii Maghiarilor sunt: *oláh ördögsegek, oláh babonák*, asemenea cultura și născuțele noastre de progres și civilizație sunt luate în batjocură și persiflate; trecutul nostru este înfierat în modul cel mai miserabil: pentru Maghiari *Horia, Iancu* și soții lor sunt bandiți — *banditák* și *vad esordák* — termeni ce-i aflăm până și în manualele de școală.

Ei bine, ne vor reflecta Maghiarii, nu numai la noi se întimplă asemenea lucruri, ci și în alte țări, unde locuiesc împreună multe popoare. Da, este adevărat, că asemenea casuri regretabile se petrec și în alte părți. Astfel bunăoară în Belgia. Aici *Valonii* (francezi) dela putere au nedreptățit timp îndelungat pe poporul din Flandria, pe *Flamanzi* și în decursul vremilor i-au insultat în public cu epitete injurioase. Astfel între altele va'onul Sigard le-a zis în camera Belgiei, la 1874 *semi-beduini* și *semi-maimuțe*; în 13 Octombrie 1883, ei au fost batjocoriti *animale*; în 18 Martie 1895 li-s'a zis: *capete de cai* etc.

Dar' este deosebire între aceste și între cele-ce se petrec la noi. În Belgia s'au folosit de epitetele de mai sus la adresa Flamanzilor, niște deputați exaltați și în mod incidental, pe când la noi se cultivă cu vedită plăcere în mod sistematic insulta și batjocura, și aceia, cari știu insulta și batjocori mai bine pe Români, își câștigă merite patriotice. În privința aceasta, ca și în multe alte privințe, Maghiarii sunt cei dintâi între popoarele Europei și dela ei pot să profite mult aceia, cari ar voi să urmeze această cale, ce învâle în „raze de glorie” pe poporul maghiar.

Și dacă vom cerceta după cauza, din care provin aceste „grășioșități” maghiare, vom afla izvorul lor cu totul alt undeva, decum îl află bună-ora *Alkotmány* în numărul seu dela 29 August c. În un articol publicat aici se remarcă tendința Maghiarilor de a ne insulta și batjocori, și în urmă se susține, că aceasta se face din „tactică politică”.

Cum? Că adevărat se ne urim noi poporul nostru pentru bărfelile maghiare și se-i părăsim cauza? Sau apoi ca străinătatea și Maghiarii înșiși se ne crează de mișei și prăpădiți?

Dacă aceasta ti călăuzește pe Maghiari, slabă „tactică politică” au, în ceea-ce de altcum ei meșteri neîntrecuți sunt. Noi însă, se ne ierte cei dela „Alkotmány”, dacă le spunem, că aflăm izvorul „grășioșităților” în natura aspră a Maghiarilor și încă neasimilată cu cea a popoarelor culte, ear' de altă parte ele se nasc din mânia și necazul, că poporul românesc nu poate fi împedecat în progresul seu, că el merge înainte cu toate pedecile ce i-se pun.

Conștii de aceste, ti asigurăm pe aceia, cari se folosesc de aceste mârșave arme, că nu ne pasă de ele, nici nu ne temem că ne strică, căci ele numai acelora strică, cari le manuează.

De aceea noi mergem înainte, urmând devisa, ce o au și Flamanzii în lupta lor politică-culturală:

Credincioși causei până la sapă de lemn.

Presă străină
despre „Protest”.

Allgemeine Zeitung din München publică sub titlul „Chestiunea Românilor în Bruxella” următorul articol dat din București.

„Cu toate persecuțiunile judecătorești Români sunt neclintii în continuarea luptei lor pentru existența națională contra tendinței de maghiarizare devenite dogmă politică în Ungaria. Ei se folosesc de ori-ce prilej, pentru de-a clarifica opinia publică a Europei despre starea lucrului, și în deosebi conferențele interparlamentare de pace, cari se intrunesc în fiecare an, sunt locul, unde nu întârzie nici când a-și ridica vocea. Aceasta s'a întâmplat și de astă-dată în Bruxella; lucrul s'a petrecut astfel:

După-ce conferența delegaților tuturor cercurilor electorale române, convocată din prilejul ultimelor alegeri parlamentare din Ungaria, precum și adunările alegătorilor, unde aveau să se nomineze delegații acestei conferențe, au fost la mandatul guvernului oprite prin autoritățile locale — împedecând astfel pe Români în exercitarea unui drept constituțional, comitetul național din Sibiu hotărî să compună un protest, să lase se-și subserie toți aderenții partidului național, și tipărindu-l tradus în limba franceză, germană, italiană, engleză și rusească se-i asigure o răspândire cât mai mare. Comitetul compuse protestul și trimise copii litografate la conducătorii loiali în Transilvania, Bănat și Maramureș, adevă în toate părțile Ungariei locuite de Români, pentru stringerea de subserieri.

Mii de subserieri erau deja adunate, când pe neașteptate apărî cuprinsul protestului în foile ungurești pe lângă amenințarea, că dacă se va îndeplini sau va fi publicat în „Tribuna”, organul comitetului național român, toți subseritorii lui vor fi urmăriti judecătorește sub acusa trădării de patrie. Protestul a ajuns astfel la cunoștința guvernului unguresc și a presei maghiare, căci cu ocaziunea unei perchișii domiciliare săvârșite la un avocat român s'au aflat și confiscat un exemplar, care circula în scopul stringerii de subserieri.

Între astfel de manifestațiuni părăsi comitetul național ideea planuitei manifestațiuni de protest și lucrul se părea până într'atâtă aplanat, că convocătorii adunărilor electorale s'au mulțumit cu un recurs făcut la comiții supremi, respective la minister, în contra pedepselor dictate de instanța primă.

Întreaceea societatea tinerimii române, care studiază în Bruxella, își luă din intrunirea congresului interparlamentar de pace îndemn de a traduce protestul părăsit de comitetul național în limba franceză, de a-l tipări provăzută cu note explicative și de a-l răspândi apoi în mai multe mii de exemplare între membrii conferenței, redacțiunile ziarelor și politicienii însemnați din țeară și străinătate. Tot atunci sosi la Bruxella și gîrea telegrafică, că recursurile amintite au fost respinse din partea guvernului și că pedepsele în bani și temniță, dictate în contra mai

multor conducători de ai Românilor, au fost întărite definitiv.

Prin aceasta a fost adusă chestiunea Românilor din Ungaria earși pe tapet și ea formează în presa de zi belgiană, maghiară și română obiect de discuțiune, care se înțelege, conform punctului de vedere politic foarte diferit. Foile române anunță, că cei doi membrii maghiari ai conferenței de pace, Páznándy și Asboth, amândoi de origine nemaghiară, s'au silit în deșert, să slabească în *Indépendance belge* și în *Réforme* efectele protestului publicat; ele citează rostirile unui membru belgian al conferenței, „în Ungaria merg lucrurile ca în Armenia, ca în Oreta”, și cele zise de deputatul francez Saisy, „noi suntem descendenți ai Românilor, Români au drept să se privească de atari și să rămână pentru toate veacurile Români”.

Cu totul tot altminteri este echoul, care resună din foile maghiare. Acestea aduc articoli vehemenți contra „trădătorilor de patrie”, cari merg în străinătate pentru de-a înegri poporul maghiar și instituțiunile maghiare. Kossuth numește membrii comitetului național din Sibiu obraznici, mincinoși trădători etc. și cere, ca se nu fie trași la răspundere traductorii și răspânditorii protestului, ci autorii, membrii comitetului național.

Cât de mult diferă limbajul acesta, cu care se iadălețnesc și foile guvernamentale, de cel al „Drapelului”, citat de mine într'o corespondență anterioară, unde s'a dat impuls și s'a documentat ideea, ca Maghiarii să cerce odată cu buna cu Români, și să le conceadă egalitatea civilă și politică, ca să se convingă, că în lupta comună contra slavismului, ce amenință ambele popoare, nu ar afla soji mai credincioși ca Români „Epoca” conservativă, care în spiritul partidului ei pune totdeauna cel mai mare preț pe relațiunile amicale dintre România și Austro-Ungaria, întreabă de astă-dată ironic, că oare nu planuește cumva guvernul unguresc pentru anul viitor, când se va serba jubileul domniei de 50 ani a împăratului Francisc Iosif un nou monstru proces politic”.

Sibiu, 31 August n.

Progresele chestiunii autonome. Pe când în Ungaria curentul este anti-autonomist, în Austria după toate presemnele se va da loc celei mai largi autonomii, poate până la federalism.

Estă ce scrie *Sonn- und Montags-Zeitung* din Viena vorbind la adresa Nemților din Austria.

„În viitor lumea va pricepe anevoie, cum au putut Nemții să refuze a primi învitate (adece la conferențele de împăcare). Politica lor, nerecunoscând starea faptică a lucrurilor, în miopia ei fatală a devenit cu totul greșită. Nemții au fost incapăținați, ori concilianți totdeauna în timp nepotrivit. Nimeni nu va nega, că pentru monarhie va fi mare pagubă, dacă timp mai îndelungat la ocărmuirea statului nu vor avé parte Nemții, dar' nimeni nu va putea serios susținea, că guvernul trebuie să îndeplinească și pretenșiunile nefredreptate ale Nemților, pentru a pute peste tot se menține. Din contră noi așa judecăm, că nici pe jumătate nu este sigur, că recompensa pentru renunțarea la obstrucțiune va fi căderer contelui Baden. Ministrul cel mult va căde în brațele deschise ale majorității autonomiste”....

Stările din Austria. Comisia majorității parlamentare austriace se întrunește mâine în Viena, să discute ce-i de făcut în situația anormală, ce de atăta vreme domnește și se tot înăsprește. În Austria guvernul vrea se-și câștige mai întâiu de toate garanții, că peste tot poate conta între ori-ce împrejurări la sprijinul majorității și că pute-va aceasta asigura mersul liniștit și normal al activității parlamentare, sau nu. De aceea în prima linie va veni în dezbateră chestia schimbării regulamentului de casă. Se intenționează a se curma abusus ce se face cu votarea nominală. Acum deputații pot cere la ori-ce chestie votare nominală. Guvernul intenționează restrîngerea acestei dispoziții, într'atât votare nominală se va pute cere numai la chestii meritice. Pentru schimbarea regulamentului de casă e de ajuns majoritatea relativă.

Adunarea generală
a „Asociațiunii”.

— Raport special al „Tribunei”. —

Mediaș, la 28 Aug.

(Urmare).

Propunerile comisiunii.

Raportul comisiunii, prezentat de dl G. Precup, lucrat cu multă atențiune a prezentat diferite propuneri. Asupra acestora s'a discutat în dezbateră specială.

Propunerea I a comisiunii de a proclama pe noi membrii e deja superată. Acest drept după noile statute revine comitetului.

Ficarea adunării generale pe 8/20 Sept. comisia nu o primește, ci propune, ca comitetul să fixeze din an în an termenul în conțelegere cu comitetul locului, unde se ține adunarea.

— P. Cosma arată, că după noușle statute numai așa se poate, cum cere comisiunea.

— *Azente Severu* zice, că dacă ziua de 27 Aug. ar căde Vineria ori Miercuria, comitetul să fixeze adunarea pe ziua următoare ca să nu fim siliți a mânca în zi de post carne. (Aprobări vesele).

Despărțimintele.

La acest punct comisiunea propune comitetului să iasă toate măsurile de lipsă pentru a desăfușura o mai intensiva activitate în despărțiminte în cadrul mai larg al nouelor statute. Să organizeze despărțiminte nou pe teritoriul banețean și în părțile ungurene; ear' la adunările generale să controleze întru cât despărțimintele sunt reprezentate prin câte doi delegați.

— *Azente Severu*: Între despărțimintele, cari „desvoaltă activitate laudabilă”, vîd înșirat și despărțimintul Brașovului. Sau raportul vrea să ne înșele, sau comitetul a fost înșelat.

Constat că la adunarea aceasta desp. Brașov n'a trimis delegați, și el însuși n'a ținut adunare generală de doi ani. (!) Vina acestei stări desperate o găsește la directorul despărțimintului. Cere ca astfel de directori să fie „degradați ex offo” de către comitet.

— P. Cosma arată, că e superficială propunerea. Noușle statute dau comitetului dreptul de a detrona pe cei nevrednici.

— Dr. V. Bologa, secr. II., vrea să motiveze corectitatea raportului general. Se provoacă la un raport datat din Martie 1896 al despărțimintului Brașov, în care dă seamă despre adunarea generală a sa.

— Oancea, învățător în Brașov, provocat de dl Axenle, confirmă cele spuse de d-sa. Actul, la care se provoacă dl secretar II, e datat ce e drept din Martie 1896, dar' adunarea despre care se raportează acolo, s'a fost ținut în Noemvrie 1895, și de atunci nu s'a mai ținut altă adunare.

Propunerea comisiunii se primește.

Dr. Hossu vrea să vorbească la acest punct, dar' nu i-se dă voie, pentru-că s'ar fi enunțat. Dr. Hossu contestă: enunțarea nu se face cu „se trăească”!

Tratate iuridice.

Încă de acum doi ani, dela adunarea din Blaj, există o propunere prin care comitetul central este autorizat a publica premii pentru tratate iuridice populare, spre a popularisa cunoștințele din domeniul dreptului public, administrativ și privat.

Comitetul n'a executat concludul luat în aceasta materie la Blaj, din lipsă de mijloace.

Comisiunea își exprimă dorința, ca comitetul să caute a satisface acestei necesități. — Se primește.

Terenul literar.

Propunerea comitetului de a sprijini pe viitor în primul rînd opere de agronomie, istorie și materii înrudite, comisiunea o primește cu adausul, ca să caute a realiza și sprijinul ce l'a promis anul trecut în special calendaristicii române, acest puternic factor de a pătrunde în masele poporului.

Întregirea comitetului.

Comisiunea propune, ca în locul răposatului Ioan Hannia să se aleagă un nou membru ordinar, ear' în locul dlui G. B. Daică, care a părăsit patria, un nou suplent în comitet. Abzicerea dlui Dr. Amos Frâncu, comisiunea propune să nu se primească, ci să fie invitat a-și ține și mai departe locul în comitet.

— On. Tilea roagă adunarea să primească abzicerea dlui Dr. Frâncu, și să întregască comitetul. — Se primește.

Înmulțirea membrilor.

Comisiunea constată, că numărul membrilor s'au înmulțit față cu anul trecut cu 106. Propune ca comitetul să lucre prin despărțimintele „Asociațiunii”, ca numărul membrilor să crească și mai mult. — Se primește.

Stipendiile.

Comisiunea constată cu bucurie lucrarea „Asociațiunii” dezvoltată prin împărțirea de stipendii, cere însă ca la împărțirea lor să fie cu considerare la toate ținuturile locuite de Români.

Când în toate părțile se vor resimți binefacerile „Asociațiunii”, va crește în toate părțile și interesul pentru ea și numărul membrilor se va sporii.

Școala de fete din Sibiu.

Partea raportului privitoare la școala de fete din Sibiu se ia la cunoștință, cu observarea, ca comitetul să stăruie a da atențiunea cuvenită în instrucțiune și economie de casă.

— Celelalte propuneri de a se vota mulțumită donatorilor și a exprima condolență pentru pierderea membrilor răposati se primește și se execută imediat.

Ajutorarea școalelor.

În raportul comisiunii era o propunere, care s'a trecut cu vederea la dezbateră specială. Dr. I. Marcu observă trecerea peste acel punct și cere a se revela. Să admită. Astfel se pune la discuțiune marea chestiune a ajutorării școalelor din partea „Asociațiunii”.

O propunere concretă în acest sens a făcut anul trecut dl canonic din Blaj Gavrila Pop. În resolvarea acestei propuneri comitetul zice:

„Prin susținerea școalei civile de fete, ale cărei binefaceri se răspîndesc asupra întregului popor român, Asociațiunea a adus tot sacrificiul posibil pentru învățământul popular.

În modul propus de domnul canonic Gavrila Pop nici măcar o parte nelușmănată a școalelor amenințate nu s'ar pute salva, ear' a da o subvențiune permanentă tuturor școalelor confessionale amenințate, trece peste puterile bănești ale Asociațiunii.

Deci propunerea dlui Gavrila Pop nu se poate considera”.

Comisia adunării aprobă motivele, cu cari comitetul a respins propunerea dlui G. Pop, recunoaște că mijloacele Asociațiunii nu ajung pentru acoperirea marilor lipsă, observă însă, că ar fi bine ca despărțimintele să se ocupe cu aceasta problemă în cercul lor de activitate.

Eată istoricul chestiunii, care va preocupa adunarea generală în decurs de vreo 2 oare.

Propunere în favorul școalelor.

Chestiunea ajutorării școalelor preocupa deosebit pe contrarii casei naționale. Ei doriau să aibe un conclud al adunării în acest sens, prin care eventual să se anticipeze respingerea casei naționale. Discuțiunea, ce s'a urmat, a fost și lungă și foarte vie, uneori egomotoasă dar' interesantă. De aceea vom face ceară să o schișez cât se poate fidel.

Dr. A. Bunea: Asociațiunea e „pentru literatura și cultura poporului român”. Ea însă n'a făcut nimic pentru masele poporului. Cum vrem deci ca poporul să se entusiasmeze pentru ea, dacă nu-i vede roadele. Tot ce a făcut până-acum e școala de fete din Sibiu, un palat frumos, costisitor, de care însă țeratul român, marea poporului, nu se poate apropia (vii aprobări).

Școala de fete servește numai unor regiuni mai înalte, aristocrației române, nici decît însă poporului român. (furtuni de apl.)

Acum vine dl G. Pop, canonic în Blaj și cere ajutor școlărilor, cari sunt amenințați de a fi rapite din mâinile poporului. Comitetul răspunde: n'avem mijloace. Comisiunea ne îndrumă la despărțiminte.

Ei bine, dl. Pop, despărțimintele n'au mai nimic după nouăle statute. Pânăct ele își rețineau sumele încușe ca ajutoare și o parte din taxele membrilor. Nouele statute nu le lasă decât 20 % din aceste taxe. Ce se poate face cu aceste sume bagatele? Nimic. Propune deci:

Comitetul „Asociațiunii” s'ajutorea școlărele confesionale amenințate prin lipsa de venit, sau dacă școlărele confesionale nu-i convin s'întemeieze însuși școli cu caracterul „Asociațiunii” în părțile, unde lipsa de școli s'întemeieze.

(Școala Asociațiunii). Aprecierea ce Dr. Bunea a făcut școlărilor de fete pe cât de aprobată a fost de unii, pe atât de viu a fost desaprobată de alții. Președintele „Astrei” s'a grăbit să domolească cuvintele aspre ale dlui D. Bunea prin niște frumoase declarațiuni oficiale, arătând importanța școlii.

— George Pop de Băsești asemenea s'ridică întru apărarea școlărilor. Pe cât de mult îl stimează pe Dr. Bunea pentru talentele sale, pe atât de indignat îl desaproabă pentru violența, cu care atacă școala. Arată, că în pătură cultă, pe care dl Bunea în batjocură o numește „aristocrație”, e mai mare pericolul desnaționalizării, decât în popor. Înfrurirea mamelor asupra creșterii naționale a pruncilor e cunoscută.

Școala are menirea a ne da mame culte, române bune — și casnice. De aceea a înisistat comisia pentru desebită atențiune a economiei de casă. Școala de fete dacă nu o am ar, ar trebui să o creăm acum.

— O. Tilea înisistă pentru zelul despărțimintelor. Își aduce aminte, că la ad. din Blaj au venit 17 tineri, noua generație, cu propuneri multe și mari și au dat năvală asupra comitetului. Intre ei au fost mulți din Brașov. Și acum după 2 ani eată că despărțimintul Brașovului s'descopere ca cel mai slab. Dacă nu lucră despărțimintele, de unde se aibă „Asoc.” mijloace. S'nu confundăm „poporul” cu țeranul. E absolut greșit modul de a vedea al dlui Bunea. Poporul nu s'ednaționalizează, „inteligința” însă da.

— A. Sever accentuează de nou lipsa de bărbăți harnici în fruntea despărțimintelor.

— Par. Cosma arată, contra dlui Bunea, că după nouele statute despărțimintele vor avea mai mult venit decât până aci; numai s'ed lucreze. Cetește apoi întreagă motivarea, cu care s'a respins propunerea dlui G. Pop, care dacă s'ed cunoștea mai înainte de sigur ar fi prevenit o discuție așa de acută.

— N. Ivan apără școala de fete, care este mândria „Asociațiunii”.

— Dr. V. Hossu calmează discuțiunea prin discursul seu plin de tact și obiectivitate. Distinge două concepțiuni ce se manifestă în adunare. Una, care tinde să lucre direct în popor, alta care prin inteligență caută să străbată indirect la popor. Ambele sânt bune, din bune intențiuni pornite. Nu e vorba de „acuse grave” contra școlărilor de fete; n'a fost vorba de a „ataca” școala, ci de a valida un fel propriu de a vedea. Avem atâtea lipse, și nu știm de care să ne apucăm mai întâiu. Motivarea respingerii aplicată la propunerea dlui G. Pop nu e potrivită. Prin înființarea școlărilor de fete nime nu crede, că

„Astra” s'a achitat de a mai face ceva pentru școlărele. Unica excepțiune, că n'avem bani, nu o primește. Tocmai acum comitetul ne vine înainte cu un proiect, care reclamă mulți bani: casa națională. Crede că desbaterea asupra acestui punct s'ed se transpună în legătură cu casa națională.

— Pop Reteganul relevă o nouă lipsă: cărți și recușite pe seama școlărilor. Cere ca „Astra” s'ed măcar 1000 fl. la an pentru procurarea cărților de lipsă pentru școlărilor săraci.

— Rubin Patia s'ulevează o nouă chestiune de lipsă: o școală pentru economia de casă și instrucțiunea elevilor dela măiestrii. Pledează pentru o școală ambulantă, care s'ed de țerancelor instrucțiune în cele ale economiei de casă, fert, etc.

— V. B. Munteșescu, preot dela țeară, ia poziție contra dlui Dr. Bunea. Vorbesc unii de „popor”, de țerani, deși poate că de abia într'un an odată merg într'un sat. Noi preoții dela sate cunoaștem poporul și lipsele lui. Lipsele acestea sânt imens de mari. Ne-ar trebui vre-o 10 milioane spre a pute ajuta școlărele noastre populare. Dar' de unde banii? Școala „Astrei” e bună. Școala populară trebuie să-i-o apere fiecare preot, conform împrejurărilor locale, pe care singur le cunoaște. S'ed fie numai preotul la înălțimea chemării sale, s'ed fie harnic și zelos, și atunci poate crea mijloace. (Vii aprobări).

După-ce mai vorbesc Dr. Șerban și N. Ivan, dl Dr. Bunea ia de nou cuvântul. Se apără de învinuirile ce i-le-a făcut dl G. Pop de Băsești. Zice că n'a avut intențiuni de a vătămă pe nime.

În meritul lucrului zice: Ne mișcăm în cerc vițios. Când cerem dela centru, sântem îndrumați la despărțiminte. Dar' despărțimintele îndepărtate de Sibiu cum s'ed se entemiasmeze pentru „Asociațiune” dacă nu sânt roadele ei. Își susține propunerea și cere să se facă votare nominală, ca să știe cine sânt promovătorii culturii poporului român.

Votarea.

Ultimele cuvinte provoacă indignate contraziceri. „Cine dintre membrii „Asociațiunii” nu promovează cultura poporului?” Sgomot și iritațiune generală. Timpul e foarte înaintat, oamenii își perd răbdarea. E întrebare de a vota acum, ori a s'ed amana chestiunea școlărilor pentru a fi pusă în legătură cu proiectul casei naționale? Se constată necesitatea de a se dirima chestiunea independent. E vorba de comisie, care trebuie absolută. Ea nu poate fi confundată cu comisia exmisă în cauza casei naționale. Se hotărăște votare. Unii cer votare nominală. Alții votare prin ridicarea mânilor, fiind timpul prea înaintat. Se admite ultimul fel.

Se pune la vot propunerea dlui Dr. Bunea. Pentru s'ed constată 38 voturi. Se face contraprobă. Se numără voturile și s'ed zice că ear' sânt 38!

— „Paritate! paritate!” — „președintele s'ed decidă”!

E pausă. Se face tăcere. Președintele se gândește. Adunarea, între observări vesele așteaptă cu încordare votul seu.

În urmă se decide pentru propunerea Drului Bunea, și o enunță ca primită.

Sânt 2 ore și toți se grăbesc la masă. Președintele anunță continuarea ședinței pe 4 ore, în sala vecină. Sala, în care s'au ținut ședințele până acum, va trebui pregătită pentru — bal. De acum toată atențiunea membrilor

se îndreaptă către casa națională, principala chestiune ce va ocupa ședința de după amiază. Păreri sânt împărțite, rezultatul nu se poate prognoștisa.

Rectificare. În nrl de ieri, la „Mai nou dela Mediaș” este un pasagi, care în lipsa de punctuațiune și în urma unei permături este incurcat și redă chiar contrarul. Corect acut pasagi sună astfel: „Axente Sever a vorbit pe larg pentru. Nic. Ivan a vorbit asemenea pentru, aprobat adese-ori”.

Căți Români învață carte.

(Urmare).

Învățământul poporal.

Instrucțiunea poporală este fără îndoială de cea mai mare importanță, de aceea guvernele țerii și o mulțime de reuniuni conlucră, ca învățământul poporal să se desvolte într-o direcțiune priincioasă scopurilor urmărite de guvern. Statul ridică școli în centre, de unde speră a pute lăți maghiarizarea mai cu succes.

Școli millenare.

Din incidentul milleniului s'au făcut 400 de școli, din cari cele mai multe sânt așezate în comitatele locuite de Români.

Eată-le:

În comitatul	Albei-inf.	16 școli
"	Arad	10 "
"	Bistrița Năsăud	2 "
"	Bihorului	21 "
"	Brașovului	2 "
"	Cianadului	2 "
"	Ciucului	3 "
"	Făgărașului	4 "
"	Trei-scaunelor	17 "
"	Hunedoarei	9 școli
"	Târnavei-mici	13 "
"	Ciojului	33 "
"	Caraș-Severin	7 "
"	Maramurș	5 "
"	Mureș-Turda	14 "
"	Târnavei-mari	6 "
"	Sătmarului	12 "
"	Sălajului	21 "
"	Solnoc-Dobăca	27 "
"	Timișului	6 școli
"	Turda-Arieș	12 "
"	Torontalului	9 "
"	Odorheiu	10 școli
"	Ugocia	4 "

Suma 265 școli

Așadar „părintescul” guvern a ridicat de dragul nostru 265 de școli. Dacă la această vom mai adauga și școlile susținute de Kulturegylet-uri, vom afla, că peste 300 de școli maghiare lucră la desnaționalizarea noastră.

— Cei-ce zic, că Românii nu se maghiarizează, se amăgesc pe sine și vorbesc în necunoștință de cauză. Cine vrea să se convingă, căt element predăm noi, cerceteze marginile teritorului locuit de Români și va rămâne uimit de mulțimea acelor, cari nu mai știu românește. Școlile cele multe maghiare așezate în comune românești de sigur nu vor rămâne fără efecte desastroase pentru noi. 5.000 de florini s'au împărțit și în an. școl. 1895/6 în-vățătorilor, cari au arătat mai mare progres în limba maghiară; între aceștia au fost 6 gr-cat și 2 gr-or.

Înainte de a trece la școlile populare s'ed amintim și asilele de copii, cari ar trebui să aibă menire de a prepara pe copii pentru instrucțiunea elementară și a le lărgi cercul de noțiuni. La noi însă și aceasta instituțiune e denaturată și pusă în serviciul maghiarizării.

Copilașii, cari nu știu vorbi încă nici limba mamei lor, trebuie să învețe deja ungurește.

Asile de toate categoriile au fost în anul școl. 1895/6, 2.115. Dintre acestea cu limba de conversație română au fost 10, ear' 32 cu limba de conversație română și maghiară.

Școlile populare.

În anul școlastic 1895/96 s'au consacris 2.930.616 copii obligați a frecventa școala. Cei din Fiume nu sânt socotiți aici. Dintre aceștia 2.070.669 au avut etatea dela 6—12 ani și 859.660 de 13—15 ani. După sex, băieți: 1.490.980 fete: 1.439.636. După religiiune, socotind între cei obligați a frecventa școala și pe cei din Fiume (2.935.776): romano-cat. 1.436.655, greco-cat. 325.631, greco-orientali 381.754, ref. 413.121 aug-evang. 222.432, unitari 11.473, izraeliți 144.191, alții 516. După limba maternă din numărul de 2.935.776 au fost: 1.509.661 Maghiari, 347.013 Germani, 495.774 Români, 349.874 Slovaci, 71.261 Sârbi, 49.264 Croați, 85.239 Ruteni, de alte limbi 21.689.

Noi Românii după statistica oficială sântem 2.599.079=1708% din populațiunea Ungariei. În anul școl. 1894/5 am dat 482.150 copii, în 1895/6 495.774, așadar numărul copiilor români obligați a frecventa școala a crescut cu 3.624. În proporțiune cu numărul lor, Ovriei dau cel mai mare contingent al elevilor atât la școlărele elementare cât și la universitate. (Va urma.)

CRONICĂ

Sibiu, 31 August n. 1897.

Consistorul metropolitan gr-orient. e convocat pe mâne (1 Sept. n.) în sesiune ordinară. Vor lua parte și Prea SS. LL. episcopii Nicolae Popea și Ioan Meșianu, cari deja de câteva zile se află aici, unde au asistat la ședințele reprezentanței fundațiunii „Gozsdu”.

Concurs pentru stipendii. Consistorul din Blaj escrie concurs pentru următoarele stipendii: 1. Din fundațiunea Al. Șulufiului 2 stipendii à 400 fl., pentru juristi și medici-niști, afară de Transilvania, 2 stip. à 300 fl., pentru metalurgie, tehnică, pedagogie sau ori-ce științe reale, 1 stip. de 200 fl., pentru juristi la Cluj, 2 stip. à 100 fl. și 2 stip. à 60 fl. pentru gimnasiști. 2. Din fundațiunea Tordai un stip. de 100 fl. 3. Din fundațiunea Ioan Daniel (Dănuț) de Fersig, trei stip. à 100 fl. 4. Din fundațiunea Constantin Alutan, două stip. à 60 fl. 5. Din fundațiunea Ioan Chirilă, un stip. de 22 fl. 50 cr. 6. Din fundațiunea „Cercul Orăștiei”, un stip. de 40 fl., pentru gimnasiști din Blaj și juristi. Pot concura numai tineri din jurul Orăștiei. 7. Din fundațiunea Ștefan Ferd. Hirsch, un stip. de 400 fl., unul de 300 fl. și unul de 200 fl. Pot concura numai născuți din comunele, care au format fosta prețură cea. reg. a Turzii. 8. Din fundațiunea „Casa archidieceșană”, un stip. de 300 fl. creat numai pe anul școl. 1897/8 pentru studenții universitari ori tehnici. 6 stip. à 60 fl. numai pe anul școl. 1897/8, pentru elevii dela preparandii române gr-cat. Un stip. de 100 fl., pentru fete, numai pentru anul școl. 1897. 9. Din fundațiunea Alexandru Micu, 2 stip. à 90 fl., pentru nepoții și nepoștele lui. 10. Din fundațiunea Andreiu Liviu Pop, 2 stip. à 60 fl., pentru descendenții din frații și surorile lui. 11. Din fundațiunea Dr. Simeon Ramonțiu, un stip. de 100 fl., două à 84 fl. 12. Din fundațiunea Ioan Gavrilă Vajda de Soimes, două stip. à 70 fl. 13. Din fundațiunea Kleiniand, două stip. à 180 fl. Condiții: 1, s'ed fie Români gr-cat.; 2, purtare morală bună; 3, s'ed alătură testimoniu școl., carte de botez, atestat de paupertate, testimoniu medical s'ed

numească expres institutul, la care vor s'ed continue studiile; 4, la conferirea tuturor stip. vor fi preferite neamurile fondatorilor. Termi-nul concursului: 7 Septembrie n. a. c.

Sărbare militară. Comandantul de corp din loc, FML-tul Emil Probst de Ohstorf și-a sărbătorit iubilul de 50 ani împliniți în serviciul militar. Din acest prilej și-a făcut aseară un conduct cu lampioane, ear' musica regimentului nr. 31 a executat înaintea edi-culiului comandai de corp mai multe piese. Au asistat la sărbare, în haine de gală, generalii și ofierii din loc.

Ministru bulgar la Timișoara. Zilele acestea a fost în Timișoara ministrul bulgar Ivan Stransky. Interviewat de un ziar-ist, ministrul a spus, că pleacă la Viena, s'ed convingă cu ministrul nostru de externe, cotele Goluchovski, în afacerea Stoiloff.

Gendarmi și.. căni. Ministrul de honvezi, vînd a imita pe Elvețieni, a dis-pus să se pună în serviciul gendarmeriei căni, cari s'ed facă serviciu în patrole. Până acum pe teritorul a două comande de gendarmerie se fac probe cu căni. Dacă lucrul va reuși, fatură gendarmeria va fi provăzută cu căni de serviciu.

Poet în parlament. Distinsul poet italian Gabriele d'Annunzio și-a pus de curând candidatura de deputat al unui cerc din Abruzzo. Vorbirea de program, ce a rostit-o, stă fără păreche între vorbirile de program ce s'au spus cândva pentru parlament. De politica, dare, miliție, colonii — nici urmă în vorbiri, cu atât mai mult însă de Vergiliu, de Plutarch etc. Poetul a prezentat de basă a vieții și dezvoltării unui stat frumșea și virtutea a-tot-biruitoare, și și-a pus de problemă a se lupta contra barbariei bărbăților politici moderni. Ținta vieții naționale e — după d'Annunzio — frumșea... La tot cazul ar fi foarte interesant, să reeasă poetul deputat: ce ideale vorbiri ar mai rosti în parlament, spre pildă la desbaterea — bud-getului!

Hymen. Dl Petru Olecan, conducător la prăvălia societății de cousem din Marga, și domnișoara Ecaterina Dragota din Hațeg fidanțăți.

Stat jidovesc în Palestina. La Basel s'a deschis Duminică congresul jidovesc, al cărui scop e întemeierea unui stat jidovesc independent în Palestina. Sânt de față mulțime de membrii culti ai jidovimei din toate părțile. În fruntea mișcării „naționaliste” (cam exotic termin pentru Jidovi, nu-i așa?) stau Dr. Teodor Herzl și Max Nordau. În preajna deschiderii congresului a apărut o broșură a lui Herzl, care arată, că întemeierea statului jidovesc reclamă un miliard. Problema congresului e, s'ed facă pași pentru procurarea acestei sumușii. — Vai și amar de peregrini la Palestina, de se va întemeia statul jidovesc. Neputându-se jefui între olată, periculați ce-ădeni îi vor jefui mai cumplit ca Tătarii!

Un scandal oficeresc s'a întemplat de curând la Karlsruhe, într'un restaurant. Un sublocotenent dela infanterie, Knoll, s'a năpustit cu sabia asupra unui superior, maiorul Lokobi, care n'a voit să închine cu el, în cinstea unor dame, pentru cari vorbise sublocotenentul. Furibundul oficer a fost împedecat la pornirea sa de colegii ofierii. Se crede, că suferă de alienație mentală, de aceea a fost imediat transportat în spitalul militar.

Împăratul Wilhelm II. și soldații sei. Foile din Germania au publicat zilele trecute niște cuvinte ale împăratului Wilhelm, ce le-ar fi adresat Țărului cu ocaziunea revistei militare din Krasnoj-Selo. Anume cănd compania, care poartă numele împăratului, a trecut în revistă pe dinaintea lui, Wilhelm a zis către Țar: „Aș fi mândru, dacă vre-o companie din oștiră mea ar și s'ed facă o astfel de retrăgere, ca compania mea rusească”. Berliner Neuste Nachrichten” scrie în chestie, că dacă împăratul german a zis

FOIȚA „TRIBUNEI”.

DELA MUNTE

Nici un vînt nu mai șoptește
Somn'adînc pe codrii zace —
Câte-un foc mai licărește
Dela stîni prin dulcea pace
Feste-albastrele hotărē
Trece luna liniștită —
Ca un vis senin de vară
Prin natura adormită.

SUB BRAZI

Cum stau sub brazi, — pe vîi domol
Amurgul s'ed coboară —
Privesc prin zări albastre lin
Cum niște vulturi zboară.
Îmi e că tainic sbor cu ei
Și din nălțimea clară
Privesc pe-a vieții jalnici căi
La soartea mea amară.
Uitînd a vieții chin și griji —
Prin sfere liniștite,
Îmi pare că plutesc tăcut
Spre lumi mai fericite.
Borsec.

Traian Mihail.

Jules Verne.

Castelul din Carpați.

Roman din viața poporului românesc din Ardeal.

— Traducere autorizată, —

de

Victor Ontșor.

(Continuarea 41.)

(Reproducerea interzisă).

Când se deșteptă, nu putu constata căt a durat acest somn. Orologiul i-se oprise și nu indica, ce timp e. Dar' celula din nou era scaldată într-o lumină artificioasă.

Emil sări din pat, făcū cățiva pași spre ușa cea dintăiu: era tot deschisă; — spre a doua ușă: era tot închisă.

Voi s'ed se gîndească, și nu fără oare-care anevoință.

Corpul îi era rehabilitat, nu simția nici o oboseală, își simția însă deocamdată capul îngreunat.

Căt timp am dormit? se întrebă el. Noapte-i, ziua-i...

În interiorul celei nu s'a schimbat nimic, numai lampa lumina din nou, mîncarea era renoită, cana umplută cu apă proaspătă.

Așadar a intrat cineva aici în timpul căt Emil a fost cuprins de această osteneală lăncezătoare? Știa, că se află în una din celulele suterane?... Era în puterea baronului Radu de Gorț?... Era condamnat s'ed nu mai poată nici-odată comunica cu semenii sei?

Aceasta nu era admisibil, și de altfel ar scăpa, pentru-că mai putea face, s'ed găsească o galerie, care conducea la poartă, și ar pute părăsi castelul...

S'ed iasă?... Atunci îi veni în minte, că poarta s'a închis după dînsul...

Ei bine, va încerca să iasă de-asupra peste mur, și prin una din deschizăturile lui se va lăsa în jos afară... Ori cum ar fi, într-o oră trebuie s'ed fie afară din castel...

Dar' Stilla?... S'ed renunțe de a ajunge la ea?... S'ed plece fără a o fi răpit din mâinile lui Radu de Gorț?...

Da! și ce n'a putut face singur, va face cu ajutorul gendarmilor, pe cari îi va aduce Costache dela Alba-Iulia în satul Mățești... Vor lua fortăreața cu asalt... vor nimici-o din fundament...

Luată această hotărē, se grăbi s'ed o pună în executare, fără a perde un singur moment.

Emil se ridică și se îndreptă spre co-ridorul, prin care venise, cînd auzi un fel de fosnet îndărătul ușii a doua dela celulă.

Negreșit era sgomotul unor pași, cari se apropiau, — pe încetul,

Își lipi urechea de ușă, și asculta, reținându-și respirația...

Pașii erau făcuți în intervale regulate, ca și cînd urcă sau coboară cineva o scară. Fără îndoială aici era o a doua scară, care lega celula cu curțile interioare.

Pentru a fi gata la ori-ce întemplare, Emil trase din teacă cuțitul, ce-l purta la cîngetoare, și-l strînse tare în mână.

Dacă venia vre-un servitor de al baronului de Gorț, se aruncă asupra lui, îi lua cheile, îl făcea să nu se poată mișca; apoi mergend prin astă nouă eșire, va încerca s'ajungă la turn.

Dacă era baronul Radu de Gorț — și va recunoaște bine pe omul ce l-a văzut în momentul, cînd Stilla a căzut pe scena din San-Carlo, — îl va străpunge fără milă.

Pașii se opriră pe pragul din afară. Aștepta nemișcat să se deschidă ușa... Nu se deschise, și o voce de o dulceată nedescrisibilă ajunse la urechile boierului.

Era vocea Stillei... da!... dar vocea era puțin slăbită cu toate ale ei inflexiuni, cu farmecul seu inexprimabil, modulațiunile mîngăietoare, admirabilul instrument al acelei arte dumnezeiești, care se părea a muri deodată cu artista.

Și Stilla repeta melodia plîngătoare, ce conturba somnul lui Emil, cînd dormia în sala cărcmei din Mățești:

Nel giardino de mille fiori,

Andiamo, mio cuore...

Acest cîntec îl pătrundea până în adîncul inimii... Îl gusta, îl sorbia ca o licoare divină?

se părea ca și cînd Stilla l-ar învita să o urmeze, repetând:

Andiamo, mio cuore... andiamo...

Și totuși poarta nu se deschidea, ca s'ed de drumul... Nu poate ajunge la Stilla, s'ed strîngă în brațe, s'ed scape din castel?...

„Stilla... Stilla mea...” — exclamă el. Și se aruncă asupra porții, care rezista sforțarilor sale.

Cîntecul se părea că slăbește... vocea se stînge... pașii se depărtează...

Îngenunchiat, cerca să îmbrăncească ușa, scuturând Țîștile cu mâinile, striga mereu pe Stilla, a cărei voce nu se mai auzia.

Un cuget teribil îl fulgera prin cap. „Nebună!... strigă dînsul, e nebună, căci nu m'a recunoscut... căci nu m'a răspuns!...

De cinci ani, închisă aici... în posesiunea acestui om... s'edmana mea Stilla... și-a pierdut mințile... Își ridică ochii spăriați, cu gesturi disordinate, ear' capul îi ardea...

„Și eu... simțesc că-mi perd mințile!... Trebuie să ies din castel... O s'ed ies...”

Și s'aruncă spre ușa cea dintăiu...

Emil nici n'a observat, căci asculta vocea Stillei...

Mai înainte era prizonier în fortăreața castelului, acum era prizonier în celulă.

(Urmează capitolul XIV.)

Pentru redacție și editură responsabil: Ioan Morariu.
Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe
acțiuni: V. H. Dressnandt.

Moșie de arădat.

O moșie, situată în comitatul Hunedoarei, lângă linia ferată, în apropiere de gară, cu toate condițiile favorabile unei economii este de dat în arădat pe 6, ori 10—15 ani. [1857] 1 4

La moșie aparțin:

1. Casă cu etagiu.
2. Moară (la rin).
3. Superedificate economice.
4. Loc de arătură 66 jugere 942 stânjeni.

5. Grădină 15 jug. 41 st.
 6. Fână 97 jug. 1119 st.
 7. Pășune 43 jug. 415 st.
 8. Pădure 29 jug. 1249 st.
 9. Neproductiv 1 jug. 664 st.
- Condițiile și informații mai detaliate se pot afla la subscrisul.

George Borza,

notar cercual în Viștea-de-jos (Alsó-Vist) comitatul Făgăraș. (posta în loc).

Oare de clavier

dă eleva absolventă a seminarului de profesoare de muzică (Viena). [1790] 3—3

Selma Möckesch,
Sibiu, str. Poplăcii 29.

Școlari

cari voesc a învăța corect limba germană și maghiară se primesc în proviziune întreagă, cu preț moderat, într-o familie de învățător. [1842] 2—2

Sibiu, Teresianum nr. 53.

Schimbare de local!

Am onoare a face cunoscut mușterilor mei, precum întregului p. t. public, că

prăvălia mea de făină și pâine

am strămutat-o în casa mea proprie strada Turnului nr. 9.

Având în vedere a mă nîsu și mai departe a produce

pâine bună de casă

din făina de moară simplă, precum și din făină de jumătate albă de o calitate gustoasă, apoi a produce spre vânzare

Făinuri

din cele mai bune, recunoscute, bucate ungare și de aici, — cu prețuri foarte moderate — mă rog să fiu și mai departe luat în considerare.

Cu stimă

Gustav Fabritius.

[1805] 3—6

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicearhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, roman, editura librăriei E. Graev & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895). fl. 1.75.
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„În viltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

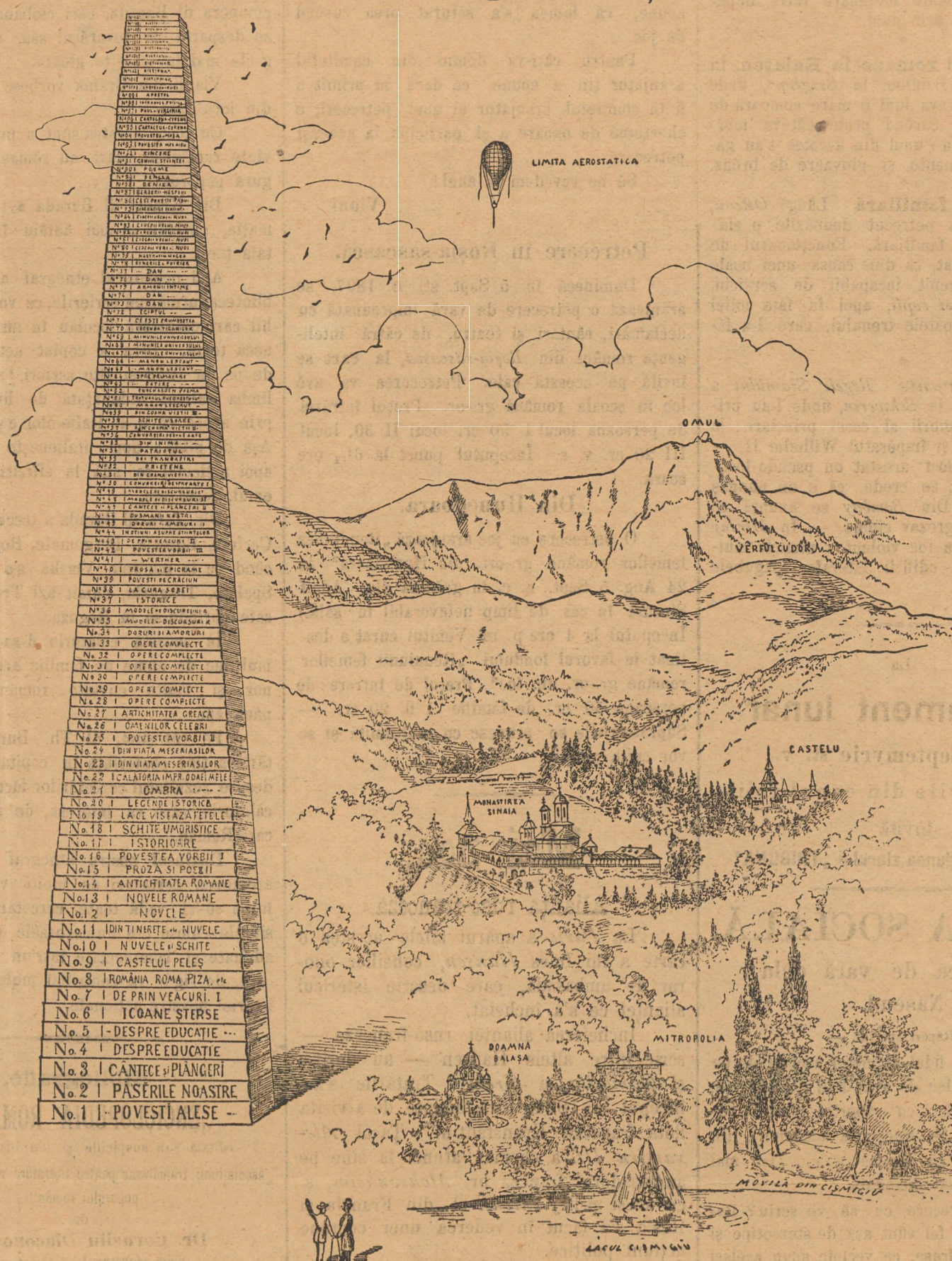
Comandele să se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru Tipografia, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare toate volumele apărute până acum în „Biblioteca pentru toți“.

Păcală și Tândală în București.

Păcală. — Măi Tândală, tu știi că Francezii nu prea sunt pricepuți în geografie... Dar credeați tu că Buzoianu care e profesor de geografie în România, se nu cunoaște munții românești?

Tândală. — Eu cred toate alea, vere.

Păcală. — Ei bine, mă, în harta cea nouă ce a scos și în geografii a pus multe, a pus orașe, sate până și cătune ear' de muntele cel mai înalt dela noi, care întrece și Bucegiu, și Omul și Caraimanu și tot, n'a pomenit.

— Apoi care munte e mai înalt decât cel de care vorbești că nici eu nu știu să mai fie vre-unul.

— E „Biblioteca pentru toți“ a lui Müller, a Neamțului acela din colțul pasagiului.

— Ce pasagiu?

— Pasagiul român, nu știi, pe Calea-Victoriei Nr. 53?

— A! da, și ce munte are Müller? A cumpărat vre-un munte?

— Da, și încă a dat bani mulți. Numai lui Stăncescu cât 'i-a dat ca să facă lucrările!

— Tot nu înțeleg.

— Măi, „Biblioteca pentru toți“ cărțile care se vînd numai 30 bani (adeocă 16 cr.) una și care sînt așa de frumoase și de bune pentru toată lumea doritoare de citire, folositoare și plăcute, a tipărit nici în doi ani, mai bine de 100 de numere și din acestea numere s'au vîndut vre-o 400.000 de exemplare pe care de le-ai pune una peste alta ar întrece în înălțime și pe răposatul turnul Colței și dealurile cele mai mari și Omul și Caraimanu, și Bucegiu și piscurile cele mai înalte ale munților noștri.

— Ce spui mă Păcală?... Apoi știi că eu nici nu cunosc Biblioteca asta a lui Müller? Dau fuga să cumpăr și eu. Pe care să le iau mai bune?

— Cere catalogul că ți-l dă gratis și alege pe care vrei; ai de toate felurile, dela nuvelă cinstită bună pentru copii până la roman, și ai și o grămadă de autori români aleși.

Au apărut până acum:

Nr. 1. Andersen, <i>Povestile alese</i> .	Nr. 38. Goethe, <i>Werther</i> , roman.	Nr. 75. A. Sihleanu, <i>Armonii intime</i> .
2. S. Fl. Marian, <i>Pășerile noastre</i> .	39. Anton Pann, <i>Povestea vorbii</i> , III. (ultim).	76—77. A. Vlăhuță, <i>Dan</i> , partea II. și ultima.
3. Mihail Zamfirescu, <i>Cântec și plîngeri</i> , I.	40. Carmen Sylva, <i>De prin veacuri</i> , II. (ultim).	78. Augier & Sandeau, <i>Ginerile lui Poirier</i> .
4—5. Herbert Spencer, <i>Despre educație</i> .	41. Huxley, <i>Alinașii așupra științelor</i> .	79. A. Pann, <i>Naștrătin Hogea</i> .
6. A. Vlăhuță, <i>Icoane sterse</i> .	42. Depărtăreanu, <i>Doruri și amoriuri</i> , I.	80—84. Filimon, <i>Clocot vechi și noi</i> , roman.
7. Carmen Sylva, <i>De prin veacuri</i> , I.	43—44. Adamescu, <i>Model de discursuri române</i> .	85. Adamescu, <i>Biografiile scriitorilor români</i> .
8. Michelet, <i>România, Roma, Pisa</i> , etc.	45. Depărtăreanu, <i>Doruri și amoriuri</i> , II. (ultim).	86. Putitz, <i>Ce povestește pădurea</i> , (nuvele).
9. Leo Bachelin, <i>Castelul Peleș</i> .	46. Dr. Urechia, <i>Dumăniile noastre</i> .	87. G. T. Buzoianu, <i>Berberi-Kesperidele</i> (geografie).
10. T. Maiorescu, <i>Novelă și Schițe</i> .	47. M. Zamfirescu, <i>Cântec și plîngeri</i> , II. (ultim).	88—89. Dumas (Al. fiul), <i>Denisa</i> , teatru.
11. André Theuriot, <i>Din tinerețe</i> , etc., nuvele.	48—49. Adamescu, <i>Model de discursuri străine</i> .	90. H. G. Lecca, <i>Poeme</i> .
12. M. Demetrescu, <i>Novelă</i> .	50. Pecant și Baude, <i>Conversări despre artă</i> , I.	91. Gastineau, <i>Geniile științei și industriei</i> , (biografii).
13. Dulfu Zamfirescu, <i>Novelă române</i> .	51. A. Vlăhuță, <i>Din goana vieții</i> , I.	92. Radu D. Rosetti, <i>Sincere</i> , (poezii).
14. Wilkins, <i>Antichitatea română</i> .	52. François Copée, <i>Prietenie</i> , roman.	93—94. A. Pann, <i>Povestea lui Moș Albu</i> .
15. Gr. M. Alexandrescu, <i>Proză și poezii</i> .	53. Wildenbruch, <i>Doi Trandafiri</i> .	95. G. T. Buzoianu, <i>Cartagena-Cyrena</i> (geografie).
16. Anton Pann, <i>Povestea vorbii</i> , I.	54. Bourde, <i>Patriotul</i> .	96—97. B. de St. Pierre, <i>Fant și Virginia</i> , (rom.).
17. Doamna Colomb, <i>Istoria ar</i> .	55. Radu D. Rosetti, <i>Din inimă</i> .	98. Stavri, <i>De demult</i> , (poezii).
18. Dumitru Teleor, <i>Schițe umoristice</i> .	56. Pecant și Baude, <i>Conversări dpr. artă</i> , II. (ult.)	99. Potôș, <i>Apostol</i> , (poemă).
19. Alfred de Musset, <i>La ce vîntă fetele</i> .	57. A. Vlăhuță, <i>Din goana vieții</i> , II.	100. Andersen, <i>Carte de chipuri fără chipuri</i> , povesti.
20. Bolintineanu D., <i>Legende istorice</i> .	58. Caragiale, <i>Schițe upoare</i> .	101—110. Urechia, <i>Dicționar francez-român</i> .
21. Genevraye, <i>Omăra</i> , roman.	59. A. Vlăhuță, <i>Din goana vieții</i> , III. (ultim).	111. Th. M. Stoescu, <i>Poezii</i> .
22. Maistre Xavier, <i>Căltoria împreg. odăii mele</i> .	60. Abatele Prévost, <i>Manon Lescaut</i> , roman, I.	112—113. Morand, <i>Introducere la studiul științelor fizice</i> .
23. Popov-Bănăscu, <i>Din viața meseriașilor</i> .	61. D. R. Rosetti (Max), <i>Trotuarul Bucureștiului</i> .	114. Seneca, <i>Linștea sufletească</i> .
24. Anton Pann, <i>Povestea vorbii</i> , II.	62. Tennyson, <i>Enoch Arden</i> , poemă.	115. Dumitru Teleor, <i>Alte schițe umoristice</i> .
25. Biografiile oamenilor celebri.	63. D. C. Ollanescu (Ascanio), <i>Satire</i> .	116—117. A. Vlăhuță, <i>Iubire</i> , poezii.
26. Mahaffy, <i>Antichitatea greacă</i> .	64. Costin, <i>Spre primăvară</i> .	118. V. Pop. Vlăcuț, (amintiri duioase, schițe și nuvele).
27—28. Creangă, <i>Opere complete</i> .	65—66. Prévost, <i>Manon Lescaut</i> , v. II. și III. (ult.)	119. Carmen Sylva, <i>Robia Peleșului</i> , traducere de Elena Radu Rosetti.
29. Ionescu-Gion, <i>Istorie</i> .	67—69. Minunile universului, vol. I, II. și III.	
30. Dumitru Stăncescu, <i>La gura sobei</i> .	70. P. Dulfu, <i>Legenda Țiganilor</i> .	
31. Povești de Crăciun.	71. Const. Stăncescu, <i>Ce este frumusețea</i> .	
32. Radu D. Rosetti, <i>Proză și epigrame</i> .	72. Buzoianu, <i>Egiptul</i> .	
	73—74. A. Vlăhuță, <i>Dan</i> , partea I.	

Fiecare număr costă numai 16 cr.

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.